

L'Informe FOESSA 2025 revela que 450.000 persones viuen en exclusió social a la diòcesi de Barcelona

- Gairebé 4 de cada 10 persones viuen “a la corda fluixa” amb inestabilitat permanent. Tot i la reducció de les situacions d'exclusió social des del 2018, les persones més vulnerables no s'estan beneficiant de la recuperació econòmica i l'exclusió social abasta el 17% de la població
- L'habitatge es consolida com el principal factor de desigualtat, amb un 26,6% de la població afectada (225.000 llars i 730.000 persones). Més del 15% de la població es queda en situació de pobresa severa després de pagar la despesa en habitatge
- Treballar ja no garanteix sortir de l'exclusió: més de la meitat de les persones en exclusió viuen en llars encapçalades per algú que treballa. La precarietat s'ha convertit en la nova normalitat del mercat laboral
- El nombre de persones en situació d'exclusió social que pateix aïllament social s'ha duplicat en els darrers sis anys

Barcelona, 25 de febrer de 2026 – Aquest matí, unes 300 persones han assistit a la jornada “Una societat a la corda fluixa: presentació de l'informe FOESSA 2025”. Durant la jornada, celebrada a la Universitat Pompeu Fabra, Càritas Diocesana de Barcelona i la Fundació FOESSA han presentat els resultats de la darrera Enquesta sobre Integració i Necessitats Socials, que analitza l'evolució de l'exclusió social a la diòcesi de Barcelona.

L'Informe FOESSA 2025 alerta que l'habitatge és el principal factor de desigualtat i que prop de 450.000 persones (17% de la població) es troben en situació d'exclusió social a la diòcesi de Barcelona. “Les dades mostren una realitat ambivalent: tot i que l'abast i la intensitat de l'exclusió social es redueix respecte del 2018, augmenten les situacions d'integració precària, que ja afecten el 37,7% de la població. Es demostra que cada vegada són més les persones que viuen en la corda fluixa”, ha afirmat Guillermo Oteros, coordinador d'anàlisi social de Càritas Diocesana de Barcelona.

Per il·lustrar aquesta societat a la corda fluixa, Càritas ha dut a terme una acció visual. El funambulista Aleix Hernando ha estat l'encarregat de passar per una corda, representant els equilibris que ha de fer una part important de la ciutadania per arribar a final de mes. **Tot travessant la corda, el funambulista ha anat carregant diferents problemàtiques, com la feina precària, les despeses d'habitatge, els problemes de salut o la manca de xarxa social.** Aquesta acumulació de factors ha provocat un augment de la inestabilitat, i finalment la persona ha acabat caient. D'aquesta manera, **Càritas ha volgut denunciar la gran precarietat que pateix un gruix de la societat, tot indicant que totes les persones que acull i acompanya han de creuar aquesta corda diàriament.**

Segons l'informe, **les dificultats d'accés a un habitatge digne continuen sent un dels principals motors de l'exclusió social a la diòcesi de Barcelona, on els preus han crescut per sobre de les rendes familiars, especialment per aquelles persones que viuen en règim de lloguer.** Així, el 26,6% de la població pateix problemes d'habitatge. “Avui, les despeses excessives en habitatge o l'amuntegament són les problemàtiques més habituals que detectem a Barcelona. Unes 370.000 persones viuen amuntegades, amb menys de 15 m2 per persona, i unes 150.000 viuen en habitatges insegurs, majoritàriament rellogats”, ha destacat Raül Flores, secretari tècnic de FOESSA i coordinador d'estudis de Càritas Espanyola.

Pel que fa a l'ocupació, i tot i la millora generalitzada, la precarietat laboral continua afectant àmplies capes de la població, i l'estancament dels salaris erosiona la capacitat de les llars de sostenir despeses bàsiques. En aquest sentit, **un 57,5% de les persones que pateixen situacions d'exclusió social viuen en llars encapçalades per algú que treballa, demostrant que treballar ja no garanteix sortir de l'exclusió, i que la feina ha perdut el seu factor protector.**

En aquest context, els nens, nenes i adolescents són els més desfavorits: **1 de cada 4 menors d'edat es troba en situació d'exclusió social.** Un col·lectiu desprotegit amb unes oportunitats presents i futures que dependran en major mesura del nivell socioeconòmic de les seves famílies, fet que ens alerta que **la pobresa i l'exclusió social es segueixen heretant de generació en generació.**

El cas dels joves no es gaire més esperançador: la seva inserció laboral es concentra en sectors més precaris caracteritzats per la inestabilitat i els baixos salaris, i els problemes relacionats amb l'accés a l'habitatge condicionen el seu projecte d'emancipació i de formar una família. Un col·lectiu que mira al futur amb incertesa i por, amb un ascensor social que sembla avariats i un concepte de meritocràcia cada vegada més difús.

Els responsables de l'informe també han volgut incidir en l'impacte de la pobresa i l'exclusió social en l'àmbit de la salut, advertint que **una de cada tres persones en exclusió pateixen problemes de salut, confirmant que la salut continua sent un indicador fortament associat a l'exclusió social.** Per exemple, a nivell global, el 8% de les llars no pot assumir despeses de medicaments o tractaments.

Per últim, l'informe FOESSA alerta que la societat pateix un procés d'individualisme creixent en el que es trenquen els lligams relacionals: **hi ha 90.000 llars amb persones que no tenen cap suport per a situacions de malaltia o dificultat, i el nombre de persones en situació d'exclusió social que pateix aïllament social s'ha duplicat en els darrers sis anys, abastant el 16% de la població en situació d'exclusió social.**

L'entitat reclama **polítiques públiques més robustes i valentes en matèria d'habitatge, ocupació, fiscalitat i protecció social.**

El Informe FOESSA 2025 revela que 450.000 personas viven en exclusión social en la diócesis de Barcelona

- ❏ Casi 4 de cada 10 personas viven “en la cuerda floja”, con inestabilidad permanente. A pesar de la reducción de las situaciones de exclusión social desde 2018, las personas más vulnerables no se están beneficiando de la recuperación económica y la exclusión social alcanza al 17% de la población
- ❏ La vivienda se consolida como el principal factor de desigualdad, con un 26,6% de la población afectada (225.000 hogares y 730.000 personas). Más del 15% de la población queda en situación de pobreza severa después de pagar el gasto en vivienda
- ❏ Trabajar ya no garantiza salir de la exclusión: más de la mitad de las personas en exclusión viven en hogares encabezados por alguien que trabaja. La precariedad se ha convertido en la nueva normalidad del mercado laboral
- ❏ El número de personas en situación de exclusión social que sufre aislamiento social se ha duplicado en los últimos seis años

Barcelona, 25 de febrero de 2026 – Esta mañana, unas 300 personas han asistido a la jornada “Una sociedad en la cuerda floja: presentación del Informe FOESSA 2025”. Durante la jornada, celebrada en la Universitat Pompeu Fabra, Càritas Diocesana de Barcelona y la Fundació FOESSA han presentado los resultados de la última Encuesta sobre Integración y Necesidades Sociales, que analiza la evolución de la exclusión social en la diócesis de Barcelona.

El Informe FOESSA 2025 alerta de que la vivienda es el principal factor de desigualdad y que cerca de 450.000 personas (17% de la población) se encuentran en situación de exclusión social en la diócesis de Barcelona. “Los datos muestran una realidad ambivalente: aunque el alcance y la intensidad de la exclusión social se reducen respecto a 2018, aumentan las situaciones de integración precaria, que ya afectan al 37,7% de la población. Se demuestra que cada vez son más las personas que viven en la cuerda floja”, ha afirmado Guillermo Oteros, coordinador de análisis social de Càritas Diocesana de Barcelona.

Para ilustrar esta sociedad en la cuerda floja, Càritas ha llevado a cabo una acción visual. El funambulista Aleix Hernando ha sido el encargado de cruzar una cuerda, representando los equilibrios que debe hacer una parte importante de la ciudadanía para llegar a fin de mes. **Mientras ha avanzado por la cuerda, el funambulista ha ido cargando distintas problemáticas, como el empleo precario, los gastos de vivienda, los problemas de salud o la falta de red social.** Esta acumulación de factores ha provocado un aumento de la inestabilidad y, finalmente, la persona ha acabado cayendo. De este modo, **Càritas ha querido denunciar la gran precariedad que sufre una parte importante de la sociedad, señalando que todas las personas que acoge y acompaña deben cruzar esta cuerda diariamente.**

Según el informe, **las dificultades de acceso a una vivienda digna siguen siendo uno de los principales motores de la exclusión social en la diócesis de Barcelona, donde los precios han crecido por encima de las rentas familiares, especialmente para aquellas personas que viven en régimen de alquiler.** Así, el 26,6% de la población sufre problemas de vivienda. “Hoy, los gastos excesivos en vivienda o el hacinamiento son las problemáticas más habituales que detectamos en Barcelona. Unas 370.000 personas viven hacinadas, con menos de 15 m² por persona, y unas 150.000 viven en viviendas inseguras, mayoritariamente realquiladas”,

ha destacado Raúl Flores, secretario técnico de FOESSA y coordinador de estudios de Cáritas Española.

En cuanto al empleo, y pese a la mejora generalizada, la precariedad laboral sigue afectando a amplias capas de la población, y el estancamiento de los salarios erosiona la capacidad de los hogares para sostener los gastos básicos. En este sentido, **un 57,5% de las personas que sufren situaciones de exclusión social viven en hogares encabezados por alguien que trabaja, lo que demuestra que trabajar ya no garantiza salir de la exclusión y que el empleo ha perdido su función protectora.**

En este contexto, los niños, niñas y adolescentes son los más desfavorecidos: **1 de cada 4 menores de edad se encuentra en situación de exclusión social.** Un colectivo desprotegido cuyas oportunidades presentes y futuras dependerán en mayor medida del nivel socioeconómico de sus familias, lo que nos alerta de que **la pobreza y la exclusión social siguen heredándose de generación en generación.**

El caso de los jóvenes no es mucho más esperanzador: su inserción laboral se concentra en sectores más precarios, caracterizados por la inestabilidad y los bajos salarios, y los problemas relacionados con el acceso a la vivienda condicionan su proyecto de emancipación y de formar una familia. Un colectivo que mira al futuro con incertidumbre y miedo, con un ascensor social que parece averiado y un concepto de meritocracia cada vez más difuso.

Los responsables del informe también han querido incidir en el impacto de la pobreza y la exclusión social en el ámbito de la salud, advirtiendo que **una de cada tres personas en exclusión sufre problemas de salud, lo que confirma que la salud sigue siendo un indicador fuertemente asociado a la exclusión social.** Por ejemplo, a nivel global, el 8% de los hogares no puede asumir gastos de medicamentos o tratamientos.

Por último, el Informe FOESSA alerta de que la sociedad padece un proceso de individualismo creciente en el que se rompen los vínculos relacionales: **hay 90.000 hogares con personas que no cuentan con ningún apoyo en situaciones de enfermedad o dificultad, y el número de personas en situación de exclusión social que sufre aislamiento social se ha duplicado en los últimos seis años, alcanzando al 16% de la población en situación de exclusión social.**

La entidad reclama **políticas públicas más robustas y valientes en materia de vivienda, empleo, fiscalidad y protección social.**